

פניני מבשר טוב

ליקושי אמרים מתורת כ"ק אדמו"ר שליט"א
מביאלא

פרשת ויקהל-פקודי

פרשת ויקהל

עיכוב ביאת המשיח תלויה באהבת ישראל

ויקהל - פקודי.

נאמר דווקא בבניית המשכן ו'ויקהל משה', שבשביל בנין המשכן נצרכים דווקא לאחדות ואהבת ישראל. ובלא זה אין שייך בניית המשכן. וכמו כן, כמו שחורבן בית המקדש נגרם מחמת שנאת חינם, כמו כן עיכוב ביאת המשיח, הוא מחמת שנאת חינם. והגאולה תתרחש, רק כשיהיו באחדות ואהבה.

זה גם השייכות שישנו בין פרשת ויקהל לפקודי, שעל פי רוב נקראים יחדיו. דהנה כנתבאר לצורך בניית המשכן נצרכים אנו לאחדות ואהבת ישראל. וזה בא לרמז, שאם לא יהיה ענין ו'ויקהל', שהוא אחדות ואהבת ישראל. יכול ח"ו להגיע למצב של 'פקודי', שפקודי הוא מלשון חסרון, מרמז על חסרון המקדש. ולכן נצרך כח של ו'ויקהל', שהוא האחדות לצורך בנין המקדש.

בנדבת המשכן עוררו הנשים את האנשים
ובזה השרישו הדבר לדורות

ויבאו האנשים על הנשים כל נדיב לב.
(לה כב)

וביאר הרמב"ן: "כי טעם 'על' הנשים, שהן היו שם בראשונה, והאנשים נטפלו להן". וכן כתב רבינו בחיי. והיא מעלה גדולה בנשים. והיינו, שבהתלהבותן דקדושה לנדבת המשכן, גרמו בזה התלהבות והתאמצות לאנשים, שהם ישאו נדבתם לתרומת המשכן.. שהיתה להן ההרגשה האמיתית, להתעורר בהתעוררות הקדושה בעת נדבת המשכן, והן עוררו את האנשים לכך.

ובזה גרמו כן לדורות, כי ידוע שיסוד נדבת המשכן השריש בכלל ישראל לדורות, הרצון והחשק להתנדב למילי דקדושה. ובהתעוררותן המופלאה, גרמו כן לדורות. ובזכות זאת זכו שכל בתי ישראל יהיו בבחינת בתי מקדש מעט, ויהא בהם קדושת ארץ הקודש.

זכות נשים צדקניות ח"ב עמ' רעה

נצחיות המקדש

הרב אינו אלא מלמד בלבד, והתלמיד 'מקבל' באופן תדיר וקבוע על ידי רבו - אזי לעולם לא יעמיד רב כזה את התלמיד על מעמדו שיהיה 'משפיע' ולומד בכוחות עצמו. ומדוע, לפי שהכוחות הגנוזים בתלמיד לא יתעוררו ולא יתפתחו; אלא התלמיד ישאר כל ימיו בבחינת תלמיד, שאינו יודע לעמוד על רגלו בכוחות עצמו.

זכות נשים צדקניות ח"ב עמ' כז



פרשת פקודי

השפעת המשכן והשראת שכנתו קיימת לעד וירא משה את כל המלאכה והנה עשו אותה כאשר ציוה ה' כן עשו. (לט מג)

ויש לדקדק בכפל לשון הכתוב 'כן עשו', אחר שכבר אמר 'והנה עשו אותה' וגו'. ונראה לומר בזה, בדרך שמצינו בכמה מקומות שדרשו חז"ל: 'כן עשו, לדורות'. ובדרך זה יש לומר שרומז הכתוב כאן בגמר מלאכת המשכן - 'כן עשו', לדורות עולם. שכל השפעתו והשראת השכינה שעל ידי המשכן תשאר לנצח נצחים.

נצחיות המקדש פ"ו



שייך לזכות להשראת השכינה על ידי משא ומתן באמונה לבד

ויברך אותם משה. (לט מג)

ברש"י: אמר להם, יהי רצון שתשרה שכנינה במעשה ידיכם, ויהי נועם ה' אלהינו עלינו וגו'.

כתב אאמו"ר זי"ע בסה"ק חלקת יהושע [ונאתחנן עמוד ת], שאדם יכול לתקן את עצמו אף בתנועה קלה ובפסיעה אחת.

חכמת המשפיע לזולתו - בחדירתו לפנימית המקבל, עד שמעצמו עומד על השמועה

ולהורות נתן בלבד. (לה לד)

ונבין הענין בהקדם דברי האבן עזרא על הפסוק 'ולהורות נתן בלבד הוא ואהליאב בן אחיסמך למטה דן. כי יש חכמים רבים שהם קשים להורות לאחרים. והנה אהליאב הוא חבירו בכל המלאכות להורות לאחר בחכמה. על כן אמר על שניהם עושי כל מלאכה" עכ"ל"ק. וכיון לדבריו אור החיים הקדוש, וזל"ק: "ולהורות נתן וגר. פירוש: לצד שיש חכמים רבים שתהיה חכמתם בלבם לבד, שלא ידעו ללמדם. לזה אמר 'ולהורות נתן בלבד', השכיל חכמת הלימוד", עכ"ל"ק.

ונראה דווקא הכוונה בגמרא קידושין [מט ופסחים פז]: "אחות לנו קטנה ושדים אין לה. אמר רבי יוחנן: זו עילם, שזכתה ללמוד ולא זכתה ללמד". ואין הכוונה שבי'עלם' למדו ולא לימדו תורה. אלא שנעדר מהם הכשרון ללמד, שהוא כשרון סגולי מיוחד של המלמד, המשפיע - החודר לתוככי נבכי נפש הלומד והמקבל, ופותח הבנתו עד שמעמידו על השמועה - כאילו מעצמו למד. וזהו יסוד וגדר החכמה של "להורות - ללמד": שהתלמיד מתעורר על ידי רבו, ומרגיש כאלו מעצמו נתעורר, ורבו כאילו מושפע ממנו.

וזה לשון [בהגרש"פ] "את פתה לך", שצריך לפתוח לו באופן זה; בגדר חכמה - נקבה, שמהותה היא 'מקבלת'; דכידוע הזכר הוא 'משפיע' והנקבה היא 'מקבלת'. ורק באופן כזה אפשר להעמיד התלמיד על מעמדו, ולהביאו אלי שלימות. אבל אם

לחודש ניסן

חודש ניסן מסוגל להשפעות טובות בעליונים
ובחתוננים

החודש הזה לכם ראש חדשים וגו'. (שמות יב
ב)

ביאור הדברים שבזה שנתן השם יתברך
לישראל את חודש ניסן, נתנה בבחינת
'החודש הזה לכם ראש חדשים ראשון הוא
לחדשי השנה', להיותו בבחינת 'לכם',
שתוכלו להמשיך בחודש הזה לכם כל
השפעות טובות, וזהו 'לכם' - שניתן בידכם
'ראשון הוא לחדשי השנה'. היינו, שורש
השפעה זו הוא לכל חדשי השנה.

אך זאת מבקש השם יתברך מבני
ישראל, אף שניתן לכם לעשות כרצונכם,
והרי יש לכם כח בחודש הזה להשפיע
ברוחניות וגשמיות, אנא, תשפיעו גם במדות
העליונות לתקנם כראוי. כי בחודש הזה ניתן
לכם הכח להשפיע ברוחניות וגשמיות,
אפילו בעולמות העליונים.

וכמובא [ע"י דגל מחנה אפרים בא, ובסה"ק
עבודת ישראל שבועות - יתרון] שבחודש הזה
הוא חודש ניסן, היה הבעל שם טוב הקדוש
ממליך אפילו מלכים מאומות העולם שיהיו
טובים לכלל ישראל, ומוריד שרים רשעים
הרוצים לגרום רע לבני ישראל, וזה על ידי
שהיה ממנה ומוריד שרי מעלה.

הנה מתבאר בזה דבכח שנתן לבני
ישראל את 'החודש הזה לכם', נתן בידם
הכח להשפיע לעצמם ברוחניות וגשמיות
ואפילו לתקן בעולמות העליונים, ואין צריך
לומר שיכולים לשנות את שליטי אומות

כי בזה צריך לכל הפחות לעשות את אותה
התנועה ואת אותו המעשה. וכאן נתחדש
שאף ללא שום פסיעה ותנועה בעבודת
הש"ת או בתורה ותפילה, רק בדברי
הרשות - שיהיה משאו ומתנו באמונה עם
הבריות, בהין צדק ואיפת צדק כראוי ולא
ישנה בדיבורו וכו' בזה בלבד כבר נעשה
תיקון גמור. וכדוגמת עבודת המשכן
בשעתו בהקרכת הקרבנות.

והדברים מרומזים בלשון רש"י: 'ויברך
אותם משה, אמר להם: יהי רצון שתשרה
שכינה במעשה ידיכם, והיה נועם ה' אלהינו
עלינו וגו' [תהלים צ יז]. כלומר, אף 'במעשה
ידיכם', באיש העמל ביגיע כפיו, וטרוד על
פרנסתו במעשי ידיו כל היום. אם רק יזהר
שיהיה מעשי ידיו באמונה וביושר, הרי
תשרה שכינה במעשי ידיו, ויוכל להמשיך
על ידי זה מכוח המשכן שקיים בעולם כל
השפעותיו הטובים. וכמו שכתבנו, שמכוח
המשכן נשפע לישראל כל השפעות טובות
עד היום.

וכתב כ"ק אאמור"ר צוקללה"ה [חלקת
יהושע תרומה מ: וזל"ק: 'ועשית כפורת
זהב טהור' [כה יז]: עיקר כפרה על ידי
'זהב טהור' 'נשאת ונתת באמונה' [שבת
לא:]. עכ"ל. - והיינו, שאם יהיה עסקו
בעת משא ומתן שלו, באמונה, נעשה על
ידי זה טהור. ועל ידי 'זהב טהור' - שיהיה
הכסף טהור ונקי, אפשר בזה להתקרב
להש"ת.

נצחיות המקדש



ההזדמנות מה שהחודש הזה ניתן לבני ישראל.

פסח פרק א

העולם המריעים לבני ישראל, ולהעמיד תחתיהם שליטים טובים לבני ישראל. אם כן אפוא, בוודאי יכולים לשנות לגמרי את הזמן מרע לטוב. על כן, אל לנו להחמיץ

תורת רבוה"ק

לא תִּבְעֲרוּ אֵשׁ בְּכָל מִשְׁבְּתֵיכֶם בַּיּוֹם הַשַּׁבָּת. (לה ג)

בעת שהי' אדמו"ר הק' מלענטשנא ז"ל בעיר סאקאלאוו, בסעודת שבת קודש ישב מרן הרה"ק מלענטשנא ז"ל סמוך לכותל פתאום התחיל הק' הנ"ל לצעוק בקול גדול "אוי אוי", ואמר "אחד עומד אחורי הכותל ושורף אותי, אוי אוי"... כך צעק כמה פעמים, ויצאו אנשים לחוץ לראות מה הוא זאת וראו שמומר אחד עומד נשען על הכותל נוכח הרב הק' ממש וגרשו אותו מהכותל ואז נח הרב הק' הנ"ל. זה סיפר לי הישיש ר' חיים ארון ע"ה וכן שמעתי מחמי זקני ע"ה ועוד מכמה זקנים, רק ר' חיים ארון היה בעצמו בעת הזאת שם. (תורת הרה"ק מלענטשנא)

הִבִּיאוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל נִדְבָה לָהּ. (לה כט)

ופירש מרן הרה"ק רבי ירחימאל מפשיסחא זי"ע, כי רמז נפלא נרמז בפסוק זה שהנדבה המופלאה ביותר - נדבה לה', היא להעמיד דורות כשרים בישראל - "הביאו בני ישראל". שעל ידי העמדת דורות ישרים הולכים בדרך השר, הרי היא הנדברה המובחת לתת להשם יתברך. (דברי בינה)

וַיְהִיו הַכֹּרְבִים פְּרָשִׁי כַנְפֵיהֶם לְמַעַלָּה וּגּו' וּפְנֵיהֶם אִישׁ אֶל אָחִיו. (לו ט)

וביאר בזה מרן הדברי בינה זי"ע, כי רק כאשר ישראל פונים איש אל רעהו באהבה ואחוה - מפניהם איש אל אחיו, הלא אז פורשים הכרובים כנפיהם למעלה.

בְּגֵדֵי שָׂרָד לְשָׂרֵת בְּקֹדֶשׁ (לט א)

הנהגתו של רבינו הקדוש מפארצווא זי"ע בנקיות הבגדים הייתה להפליא, הוא הקפיד מאוד על לבושו שיהיו נאים ומתוקנים. הדבר היה נראה ביותר בעת שהיה הולך לרחוץ במעיינות הרפואה בקארלסבאד ובמארינבאד, אז היה לובש לבוש משי מיוחד והדור, והיה אומר כי עושה כן על מנת שהגויים יראו כיצד נראה רב יהודי.

היה מרגלא בפומיה כי חשיבות המלבוש היא בכך שממנו לומדים להכיר את בעל הלבוש, ומשעה שמחליף האדם את לבושו אין מכירים אותו. כמעשה שהיה בשלמה המלך [עי' גיטין סח:]: שכיון שניטלו ממנו בגדי מלכותו היה מצעק ואומר "אני קהלת בן דוד מלך בירושלים" ולא היו משגיחים בו. (המאורות הגדולים)